

В КИЄВІ УСУНУЛИ А. РОМАНЕНКА

Київ. — Після гострої критики активістів НРУП та охоронців довірили на листопадовому. Пленум ЦК КПУ був усунений міністер охорони здоров'я України Анатолій Романенко.

Його вилучення тісно пов'язане із наслідками вибуху атомового реактора в Чорнобилі. А. Романенко намагався приховувати життєву небезпеку радіації, яка навісила над людьми в перші дні після вибуху. В жовтні 1986 року він став директором Київського Центру Радіоактивної Медицини, щоб мати під контролем правдиві інформації про жертви Чорнобиля. А навесні 1987 року А. Романенко став одним з перших, хто почав вживати термін „радіофобія“, змалюючи „безпідставний“ страх населення, стверджуючи, що захворювання викликані тим, що люди перестали правильно харчуватися, пообюючи затруєння радіацією. Восени 1988 року репутація колишнього міністра охорони здоров'я потерпіла черговий крах, коли не тільки республіканська, але й кремлівська влада, приголосивши вибух епідемії невідомої хвороби в Чернівцях, відзначилася своєю бездіяльністю та дезінформацією.

На совісті А. Романенка лежить трагедія десятків тисяч людей, здоров'я яких могло бути врятоване вчасним застеренням. Кількість захворювань, викликаних радіацією, могла бу-

ти набагато менша. Не підлягає сумніву причетність колишнього міністра охорони здоров'я до загальних катастрофічних екологічних факторів в Україні. Із розвитком важкої та хімічно промисловості драматично зросли випадки захворювань серед населення, особливо новонароджених та молоді. В таких промислових містах як Запоріжжя понад 25 відсотків молоді та дітей вмирають від хвороб, безпосередньо викликаних хімічними відпадами в атмосфері.

На місце А. Романенка прийшов його заступник 39-літній Юрій Спіженко, який в минулому підтримував свого шефа у всіх його основних рішеннях, із Чорнобилем включно.

РІЗДВО НА СОЮЗІВЦІ

Кергонксон, Н.Й. — У НС влаштував від 23-го до 25-го грудня ц.р. та від 5-го до 7-го січня 1990 року святкування Різдва Христового. Оплата — 100 дол. від особи — включас: в день приїзду, перед вечерею, — прийняття з сиром і вином, а на другий день — сніданок, обід і традиційна Свята Вечеря. На Різдво — сніданок і святковий обід з індиго або „стейком“. Резервації приймаються разом із завдатком 25 дол. від особи. Оплата за саму Святу Вечерю — 15 дол. від особи.

Відбудуться установчі збори Товариства Сприяння НРУП

Чикаго (Н.Н.). — Тимчасове керівництво Групи Сприяння Народному Рухові України за перебування в Чикаго, після проведення відповідної підготовки, скликає на суботу, 30-го грудня. Загальні установчі збори місцевого Товариства Сприяння НРУП. Збори розпочнуться о 10-й ранку із звичайним порядком нарад: прийняття статуту, вибір керівних органів та обговорення планів праці.

Запрошуються до участі всіх, хто готовий допомогти НРУП, що сьогодні в Україні змагає за незалежність українського культурного і суспільного життя. На вступі зборів виступить гість з України, діяч НРУП і УГС Євген Сверстюк.

ЗУСТРІЧ З Є. СВЕРСТЮКОМ

Філадельфія. — В суботу, 30-го грудня, в год. 3-ій по полудні у великій залі Українського Освітньо-Культурного Центру відбудеться зустріч з літературним і громадським діячем Євгеном Сверстюком. Це вперше Філадельфійська громада вітатиме автора „Собору в ристованні“. Зустріч влаштують Злучений Український Американський Допомоговий Комітет і 90-й Відділ СУА.

Громада в Ньюарку завершила відзначування 95-річчя УНСоюзу

Ньюарк, Н.Дж. (Л. Коленська). — Не зважаючи на морозну і вітряну погоду — дві сотні осіб зібрались о 3-ій по полудні, у приміщенні руханкової церкви св. Івана Хрестителя при 770 Сендфорд авеню, щоб у спільному фінальному акорді відзначити Ювілейним Бенкетом 95-річчя пройденної шляхи своєї найстаршої і найбільшої установи Українського Народного Союзу. Влаштували Бенкет Екзекутивний Комітет УНСоюзу та Окружні Відділи Нью Джерзі, з цієї нагоди створили окремий комітет, в склад якого входили: Ярослав Леськів, Михайло Захарків, Володимир Білик, Іван Хомко, Андрій Кейбіда, Нестор Олесницький та Алекс Худойлі.

Отець Б. Лукій відмовляє молитву. За головним столом д-р І. Фіс, д-р Н. Олесницький і А. Кейбіда.

Програму Бенкету розпочав голова бенкетового комітету і водночас головний радник УНСоюзу А. Кейбіда. Він привітав зібраних гостей, висловив подяку за ревіний труд секретарям окремим Відділів УНС та представив за головним столом почесних гостей: д-ра Івана Фіса — головного передсідника УНСоюзу, о. Богдана Лукія, ЧНІ, парох місцевої церкви та о. Романа Мірчука — парох української церкви св. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н.

ЗРОБЛЕНО ВАЖЛИВИЙ КРОК ДО ЕКОНОМІЧНОЇ ПЕРЕБУДОВИ В УКРАЇНІ

Вашінгтон (Ю.С.). — Група з понад 50 українських підприємців, професіоналів та чільних урядових службовців з Канади надала здійснену — за окресленням як організаторів, так і учасників — дуже успішну й корисну відвідину України, які мали на меті сприяти розвитку торговельних і економічних зв'язків між обома країнами.

Ініціаторами подорожі канадської делегації (згідно з деякими твердженнями, найбільшої західної групи бізнесменів, що досі відвідали СРСР за час перебування) були Торгово-промислова палата Української ССР і Об'єднання Українсько-Канадських Професіоналів і Підприємців. Кульмінаційною точкою поїздки була триденна конференція під назвою „Канада-Україна: спільні підприємства“, яка відбулася в Києві в перших днях жовтня. Решта дводенного перебування канадської делегації в Україні — крім української столиці, канадська делегація відвідала також Київ, Одесу та Львів — була переповнена туристичними екскурсіями і зустрічами з чільними офіційними представниками місцевих органів управління та урядових і громадських установ, з діями української культури й активістами руху українського національного відродження. І, очевидно, канадські підприємці і професіонали використували кожну нагоду для ділових розмов і навізування контактів для майбутніх торговельних відносин з представниками українських підприємств, кооперативів і організацій.

Тринадцатого жовтня у Львові на останній офіційній зустрічі для зведення підсумків подорожі обидві сторони висловили своє велике задоволення її досягненнями. Дуже багато позитивного вийшло з нашої конференції і поїздки, — заявив голова канадської делегації торонтський адвокат Богдан Онисчук. До важливіших досягнень він зарахував підписання протоколу про поширення торговельних і економічних зв'язків між Україною і провінцією Онтаріо. На тій же підсумковій сесії Б. Онисчук, як заступник голови

об'єднання, та заступник президента Торгово-промислової палати України Віктор Яновський підписали домовлення про обмін інформацією в сфері економічних відносин. Б. Онисчук довелись ще двічі ставити свій підпис: під протоколом між канадською делегацією і міністерством охорони здоров'я про співпрацю і, разом з головою Мисської ради Львова, під протоколом щодо створення фонду для реставрації архітектурних пам'яток цього старовинного українського міста. Далі, торонтський адвокат згадав про відвідину Чорнобиля групою канадських експертів в ділянці ядерної енергетики і захисту природного довкілля а також те, що члени Торгово-промислової палати порушили в Києві справу канадського консульства. До довгого списку позитивних результатів дводенних відвідин України зараховано також підписання договору протоколу про майбутню співпрацю між канадським МекМестер університетом у Гамілтоні (репрезентованим проф. Петром Потічним) і Київським державним університетом і плани підписати такий договір з Львівським університетом.

На кінцевій сесії у Львові прийнято рішення вивести довідник щодо ведення торговельних і економічних стосунків — їх правила, юридичні і митні питання, практичні міркування і конкретні кроки. Усі ці та інші питання були порушені на вичерпній, багатій своєю програмою конференції, яка відбулася в днях 3-те по 5-те жовтня в залі міністерства охорони здоров'я Української ССР в Києві. Головою конференції, яка була присвячена питанням торгівлі і створення так званих спільних або сумісних підприємств, був відзначений канадський економіст, колишній директор Міжнародного інституту менеджменту в Женеві д-р Богдан Гавришин, а співголовою заступник президента Торгово-промислової палати В. Яновський. Участь з канадської сторони взяло понад 50 бізнесменів і професіоналів (майже всі вони українського походження, з тим що багато з них є представники третього і четвертого покоління українських поселенців) та представники федерального уряду Канади і урядів канадських провінцій Онтаріо і Альберта. До складу канадської групи, до речі, увійшло також і кілька українців з ЗСА. Участь з боку господарів конференції була, очевидно, набагато чисельнішою: понад 350 науковців, представників урядових і громадських установ та підприємств.

Уся праця конференції проходила на українській та англійській мовах з одночасним перекладом, що спонукало поодинокі особи з обох сторін до явного героїчних зусиль, щоб висловити на призабутій мові, хоч рідній мові. В курсі конференції відбулась коротка церемонія підписання „протоколу порозуміння“.

(Закінчення на стор. 4)

НОВОРІЧНА ЗАБАВА

Байон, Н.Дж. — Управа Українського Народного Дому влаштує новорічну забаву, яка відбудеться в неділю, 31-го грудня, в залі УНДому, 280 авеню „Е“. Гратиме оркестра „Мрія“. Початок забави о 9-й год. вечора. Вступ — 30 дол. від особи, тільки за зголошенням і передплатою. Гарячий і зимний буфет, кави, чай і солодке цілу ніч, пляшка горілки на кожний стіл на 10 осіб. Замовляти столи слід у Любі Березної, тел. (201) 437-0842.

ПОЯВИВСЯ ОСТАННІЙ ТОМ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Д-р А. Фіголь і мгр В. Баранецький в редакції „Свободи“.

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — До редакції „Свободи“ зайшли д-р Атанас Фіголь і Володимир Баранецький, щоб поінформувати нас, а через нас усіх читачів про завершення праці над словниковою Енциклопедією Українознавства із недавньою появою десятого тому.

Д-р А. Фіголь розповідає нам з якими труднощами і якою працею цей том викінчено. Його зредагування — це вже п'ять років праці і це вже без присутності її творця та ініціатора, головного редактора проф. Володимира Кубійовича.

На наше запитання як довго йшла праця над цілою ЕУ2, наш гість розповідає нам, що було це 37 років, в яких постійно змінювався склад співробітників та редакторів, на жаль, частина з яких вже померла, включно із найбільшою втратою, що понесла ЕУ2, а це саме смертю В. Кубійовича.

Цей останній том, що вже появився і є у розсилці, до усіх хто передплатили ЕУ2 в цілості, обіймає бракуючі літери аж до „Я“, крім того містить — як внясноє д-р А. Фіголь — рідкісний список усіх жертводавців на енциклопедію від 1954-1989 рр. в поазбучному порядку країн, міст і фундаторів. Багато цікавих інформацій подає у післяслові проф. Аркадій Жуковський, що

тепер несе увесь тягар редакції ЕУ2. З нього, між іншим, довідусьмося, що первісно запланована ця словникова енциклопедія мала мати на 1600 сторінок друку близько 20,000 гасел, а у кінцевому виді вона має ще долати 4,000 сторінок і 18,217 нових гасел.

Однак навіть цей останній том, що тепер появився не вичерпує цього і не закінчує завдань невтомних працівників ЕУ2. Конечним є, як пояснює д-р А. Фіголь, долати ще один том із доповненнями, які назріли за такий довгий час, та з ерратами, яких також доволі багато набиралося. І тут навіть читачі можуть допомогти надсилаючи до редакції ЕУ2 свої зауваги. Точніші інформації про те будуть у нашій пресі.

Як інформує нас д-р А. Фіголь, редакційна колегія ЕУ2 вже розпочала також працю над новим дуже важливим завданням, а це праця над чотирма томами франкомовної енциклопедії про Україну. У Франції відчувається вже довго пекуча потреба довідника французькою мовою про Україну, щоб ним могли користуватися в усіх засобах інформації не подавали фальшивих вісток та до якого можна б постійно відкидатися.

В цьому самому напрямі у майбутньому прийде працювати також над подібною (Закінчення на стор. 4)

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ в Бірмінгемі, Алабама Роберт С. Венс загинув в наслідок вибуху пакунка, який він отримав поштою в суботу, 16-го грудня. ФБІ почало слідство над вбивством 58-літнього судді, концентруючи особливу увагу на зв'язку смерті Р. Венса з його працею. Офіційні чинники заявили, що не виключена можливість причетності коломбійських торгівців наркотиками, тому це слідство є дуже важливим. Понад 60 відсотків судових справ, які розглядав федеральний суддя, були пов'язані з наркотиками. Р. Венс — третій федеральний суддя, який став жертвою жорстоких вбивств у цьому столітті. Федеральна поліція ЗСА видала застереження усім федеральним суддям не відчиняти жодних пакунків, що приходять поштою.

З ПОНЕДІЛКА, 18-ГО ГРУДНЯ, понад чотири мільйони працівників транспорту повинні будуть пройти перевірку на нелегальне вживання наркотиків. Департамент транспорту ввів обов'язкову перевірку на наркотики для всіх працівників транспорту та приватних водіїв з метою забезпечення безпеки та контролю над нелегальними вживачами наркотиків. Серед працівників транспорту — понад півмільйона працівників летунства, три мільйони вантажних водіїв, 120,000 моряків та капітанів, 90,000 працівників залізниці, 195,500 водіїв публічного транспорту.

АРМІЯ СПАСІННЯ БУЛА заснована в бідній ділянці Лондону Іст Енд у 1865 р. англійським євангелістом Вілліамом Бусом. За 13 років ця організація почала перетворюватися в цілу армію релігійно інспірованих добровільців та провідників. Сьогодні Армія Спасіння стала не тільки релігійною, але й соціальною організацією. До складу якої входить 3,600 постійних активних працівників, 80,000 зареєстрованих членів та наступних 46,000 молодих членів і людей, які постійно відвідують недільні Богослужби. Змінюєся спосіб та цілі діяльності Армії Спасіння. Головною метою її стала боротьба з алкоголем та наркотиками, а також допомога бідним та бездомним.

АМЕРИКАНСЬКІ ВЧЕНІ планують провести чотири наукові експерименти протягом 15 днів лету найбільшого повітряного балюна над Антарктидою. Серед експериментів буде вивчення глибини та форми дрі в атмосфері, дослідження гамма проміння від супернові 1987 А. найбільшого зоряного вибуху, який стався два роки тому у найближчій віддалі від Землі. Якщо лет буде успішним, він увійде у науково-дослідну програму НАСА та Адміністрації дослідження космосу. Вчені покладають великі надії на лет цього балюна, який може замінити низькоорбітні сателіти та заощадить багато грошей.

В РУМУНІЇ ВІДБУВАЮТЬСЯ ДЕМОНСТРАЦІЇ

Відень. — Румунська поліція і частини спеціального призначення жили танки, водомети та гумові палиці для розгону багатотисячної антиурядової демонстрації, що відбулася у неділю, 17-го грудня, в румунському місті Тімішоара. Це була одна з найбільших за останні два роки демонстрації проти режиму Ніколае Чаушеску.

Про демонстрацію і сутички з поліцією повідомили в неділю мадярська телевізійна станція в місті Сегед розташованому недалеко від мадярсько-румунського кордону, а також туристи з Чехо-Словаччини і Югославії, які бачили демонстрацію на власні очі.

Мадярське пресове агентство МТА передало, що приводом для антиурядових виступів послужило рішення уряду депортувати з Тімішоарів пастора реформістської церкви Ляско Токеша. Мадярське агентство повідомило, що сотні парафіан — етнічних мадярів — протягом останніх днів охороняли будинок, де жив Л.Токеш з родиною. Вони утворили живий ланцюг, взявшись за руки, і не

пропускали до дому пастора посторонніх. Л. Токеш, як повідомляє мадярське пресове агентство, захищав права мадярів, що проживають в Румунії і зазнають переслідувань з боку місцевих властей.

В неділю при наближенні поліції до дому Токеша до мадярських демонстрантів приєднались румуни. Повідомляють, що в демонстрації взяло участь від 10 до 100,000 осіб (за різними даними). За словами югославського туриста, на вулиці Тімішоара „вийшов увесь народ“. Турист з Чехо-Словаччини бачив „танки, які блокували вулиці“.

В усіх без винятку свідченнях говориться про „крявавистички“ і „масові арешти“. Однак ніхто точно не знає, чи є жертви і скільки людей заарештовано.

„Свідки бачили залитих кров'ю юнаків на вулицях Тімішоара. Вони бачили порвані портрети Чаушеску“, — передало агентство МТА.

Ні в неділю, ні в понеділок румунські засоби масової інформації нічого не повідомили про події в Тімішоарі.

УАВ відзначили День Флоту

25-та Станція УАВ бере участь в церемонії Дня Флоту разом з іншими ветеранськими організаціями в Трентоні.

(Фото Юрій А. Мизюк)

Трентон, Н.Дж. (Ю. Мизюк). — В неділю, 22-го жовтня, 25-та Станція Українсько-Американських Ветеранів (УАВ) відзначила День Флоту разом з трентонським відділом Ліги морської піхоти (ЛМП) при ветеранському мовзолі на швирті св. Марії. Церемонія відбулася в пам'ять біля 300 членів морської піхоти, які загинули від вибуху бомби в Бейруті, Ливан.

Отець Джеймс Дубелл відкрив церемонію молитвою, а ветерани відповіли американський національний гімн. Заступник команданта ЛМП Аллен Гудіч відновив присягу лояльності до прапора. Майстер церемонії полк.

Джозеф Файл, виголосив привітальне слово. Головними промовцями були Карл Різдоло, командант ЛМП в Нью Дж., та полковник Клінтон Пагано, командант стейтської поліції.

Після промов, полк Пагано та А. Гудіч поклали вінок в пам'ять покійних воїнів, а частина резервістів морської піхоти віддали салют покійним салвою з криків. Едвард Андреевський відграв на корнеті прощальну пісню, а о. Дубелл відмовив кіншеву молитву. Під час церемонії члени 25-ї Станції УАВ тримали американський прапор і стояли разом з частинами Американського легіону. Ветеранами закордонних воїн та інших інформацій.

У СВІТІ

ПАПА ІВАН ПАВЛО II скритикував управління Гонг Конгу за його насильну репатріацію в'єтнамських втікачів і закликає уряд, щоб застосував імміграційну політику, яка була б „більш уважливою до гідності людини“. Папа додав свій голос до багатьох інших, що були вражені такою акцією зі сторони урядів Англії та Гонг Конгу. Папа Іван Павло II звернувся зі закликом до інших урядів, щоб усвідомили собі й свою відповідальність та спільно шукали розв'язки цієї „поважної людської проблеми“.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР СХІДНОЇ Німеччини Ганс Модров заявив, що його країна є готова дискутувати зміну своєї політики про призначення будь-якої відповідальності за нацистський геноцид, як один із засобів до встановлення дипломатичних стосунків з Ізраїлем. Цю вистку подала ізраїльська преса, а сам Г. Модров potwierдив, що Східна Німеччина звернулася офіційно до Ізраїля у справі навізання дипломатичних відносин. Однак щодо справи заплати відшкодування потерпілим жидам, то заступник міністра закордонних справ Гайнц-Дітер Вінтер заявив, що Східна Німеччина є готова говорити про „гуманітарну допомогу“, але не про воєнні відшкодування.

НАДУЖИТТЯ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ у Сальвадорі значно зросло, зокрема після 11-го листопада, коли сальвадорські повстанці успішно провели свою офензиву на вулицях столиці країни Сан Сальвадор. Таке обвинувачення проти уряду Сальвадору та американських офіційних чинників у Сальвадорі та ЗСА висула група, що нагледас за порушенням людських прав „Вахта Америки“. Ця ж група закликає, що уряд ЗСА старався дискредитувати зізнання Люсії Черри, свідка вбивства шістьох суїтських священиків у Сальвадорі, про її свідчення в цій справі, а також про те, що саме вона розповідає про допомогу американських офіційних чинників у переслідуванні американських громадян у Сальвадорі.

Громада...

(Закінчення зі стор. 1)

Олесницький відчитав привіт, що наспіли з Білого Дому, від президента ЗСА Джорджа Буша, від губернатора Нью Джерзі Томаса Кіна, від Владики Михайла Кучмика, Товариства „Чорноморська Січ“ із підписами Мирона Стебельського, Осипа Труша, від філадельфійського Митрополита Стефана Сулика.

Д-р І. Флис на початку свого слова привітав Головного Екзекутивного Комітет, Секретарів і організаторів Відділів УНС і зібрав цього вечора громаду, та й взагалі всю 70,000-членну союзову родину. У наступному він підкреслює, що Український Народний Союз — це не лише забезпеченою організацією — іншаке — „він був би зник з лиця землі і по собі не залишив жадного сліду“. „Всіх цих членів, — зазначив промовець, — об'єднувала свідомість приналежності до одного і того самого народу та бажання допомогти не тільки самим собі, але своїм братам і сестрам на рідній землі України“. Згадуючи першопочатки цієї установи, промовець розповів про важкі часи перших українських емігрантів і їхні злиденні умови. Тому, — сказав д-р І. Флис, — у них зродилися потреби — „поперше вони горнули до гурту“, щоб говорити українською мовою, щоб „поділитися своїми журбами і втіхами, щоб спільно здобувати кращі права на чужині, на чужій роботі та спільно думати про кращу долю свого народу і рідного краю“. Другою для наших поселенців не менш важливою потребою — була справа молитви в їх рідній мові, були перші спроби побудови своїх церков, а з цим і потреба мати своїх священників.

Третью з цих потреб була потреба „створення фінансової бази для тих товариств і братств, що могли допомогти своїм членам у важких потребах“. Тому й виникла думка організувати фінансово сильні товариства, а потім прийшло до об'єднання їх „в одну сильну центрально — братське забезпечення об'єднання. Таким братським забезпечен-

ням об'єднанням був наш Руський Народний Союз, який потім освідомлені наші члени перетворили на Український Народний Союз“. І з роками — „Український Народний Союз став найбільшою українською організацією поза межами України і став справжнім великаном так під оглядом людських резерв та діячів патріотів, як теж під оглядом фінансовим“. Вкінці головного промовця заявив, що УНС за собою має великі осяги — як „усвідомлення нашого народу, який опинився на Відній Землі Вашингтона“ допомога на рідних землях та праця і опіка нашим українським молодим поколінням, та їх виховання на добрих громадян Америки і свідомих своїх завдань супроти батьківщини їхніх батьків — України“. Шобільше, — підкреслює д-р І. Флис, — „Український Народний Союз подбав своїми публікаціями про згадані потреби і

установам, товариствам, підпомагали стипендіями українську молодь. Але, — заявив головний промовець — „не виконуємо, однак, нашого основного завдання супроти Українського Народного Союзу та українського народу, коли мова про поповнення рядів нашого членства українським молодим поколінням“. А саме, — підкреслює промовець, — нашим основним завданням в напрямі створення світлого українського майбутнього, що це черговою річницею 100-річчя УНС — є здобути якнайбільше молодих людей в членів цієї нашої установи. Закінчив д-р І. Флис промову, що коли невдовзі і за Шевченковими словами „Встане Україна, світ правди засвітить і помолиться на волі невольничі діти“, — „тоді Український Народний Союз та його заслуги для України будуть записані в історії України золотими буквами“.

Головний президент д-р І. Флис

з членами 234-го Відділу УНС.

виконав свої завдання блискуче! Наші пресові органи „Свобода“ та „Український Тижневик“ безупинно працюють для цих цілей, в наші численні публікації книжок для українців в Америці та про Україну стали великим культурним вкладом у нашу культурну скарбницю та нашим авангардом у боротьбі за краще завтра українського народу“. Як також, — продовжував говорити д-р І. Флис, — багато проробилося праці в напрямі поширення правди про Україну в усьому світі та несли ми фінансову допомогу — церквам,

У наступному Н. Олесницький перейшов до надавання нагород і призначив окремих союзовими відділами Ньюджерської Округи. Першим з них відзначений плакетом був 234-й Відділ УНС Товариства „Запорозька Січ“ з особливою нагодою — 80-річчя від дня його заснування. Відтак д-р І. Флис вручував плакети з призначенням за працю для УНС таким відділам: Джерзісському, Елізабетському, Пассейкському, Ньюаркському та Пертмайкському. Відзначено теж призначенням за труд померлих союзників. Зокрема знову головний промовець вручував почесні грамоти членам окремих Відділів УНС Округи Нью Джерзі, що сьогодні їх є 34. Н. Олесницький відчитав також список відзначених за довготривалий труд працівників Редакції та Адміністрації „Свободи“. (Список усіх членів Відділів Нью Джерзької Округи УНСОюзу буде окремо поміщений в „Свободі“). Вкінці, щоб рівнож зкласти подяку за підтримку для цієї установи і взагалі для української справи американським приятелям Н. Олесницький вручив нагороду несприутним дітям на руки А. Кейбіди — „Чоловікові року УНСО-

юзу“ — губернаторові Нью Джерзі Томасові Кінові та „Жінці Року УНСОюзу“ — стейтсмені секретареві Джейн Бірджі.

У доповідненні до офіційної частини програми цього Ювілейного Бенкету виступили окремі мистецькі одиниці. Місцевий Ансамбль бандуристів „Гомін“ виконав низку народних пісень у музичній обробці С. Ганушевського та Ю. Юрченка. Одарка Д. Полянська загра на арфі композицію Баха та три музичні точки, що їх вона скомпозувала, основуючись на народних піснях. Фінальною точкою у програмі мистецьких виступів був дует Світлани Василяк-Тонкошкур — ліричне сопрано та Дарки Зелік — меццо-сопрано, які виконали кілька популярних українських пісень, пісню Я. Барнича, стилізовану, народні, як і пісні створені композиторами — М. Лисенком та М. Кропивницьким та в музичній обробці Заремби. На фортепіано нашим співачкам супроводжувала відому піаністку Таїса Богданська.

Звернувшись до закінчення 95-річчя УНСОюзу, Н. Олесницький висловив подяку А. Кейбіди та Відділам УНС Ньюджерської Округи, що своїм вкладом праці причинилися до влаштування бенкету і збагачення програми. Вкінці о. П. Мірчук заінтогував молитву „Боже Великий, Единий...“, а за ним, повставши з місця, підхопили її численні громадяни, з'єднавшись у молитві.

Прислухуючись окремим словам, виголошеним під час Ювілейного Бенкету, можна сказати, що вся вітальність, енергія і зріст Українського Народного Союзу ґрунтуються у найголовнішому — у постійному обміні суспільних і національних цінностей, постійній увазі один до одного — УНСОюзу і української громади, що наперемінно допомагають у розвитку цієї установи, як і української спільноти.

Економіка...

(Закінчення зі стор. 2)

Гів, по чотирьох роках перебудови, банкрутує. У жовтні Советський Союз знову купив 1.4 мільйона метричних тонн борошна, а в листопаді замовив 550,000 кукурудзи і 350,000 пшениці, не зважаючи на те, що врожай цього року 202 мільйонів тонн, а не 200 мільйонів, як подали раніше урядові чиновники. Департамент рільництва ЗСА подає, що збір зерна в СРСР цього року буде 208 мільйонів тонн (м.р. 195) на сподіваний 225,5-й раз, найбільший в останній декаді (найбільший був в 1978 році 237.4 мільйонів тонн). Генсек М. Горбачов сказав кореспондентам в Москві, що перебудова потраває довше і закінчиться успіхом по 10-ти роках. Через збільшення імміграції з 35,000 минулого року до 60,000 цього року і демократичних привілеїв домагастись від ЗСА знесення торговельних бар'єрів і збільшення імпорту советських продуктів. Торгівля СРСР з ЗСА — на дуже низькому рівні, за 1988 рік 3.2 мільярда доларів (в останній декаді пересячно 2.3 мільярда доларів), експорт 550,000 доларів, імпорту 2.9 мільярда доларів, найбільший імпорту 3.5 мільярда доларів в 1984 році, експорт 200,000 доларів в 1982 році.

Останньо „Ю. С. Нью енд Ворлд Ріпорт“ подає, що валова продукція СРСР річно 8 мільйонів доларів (ЗСА — 20, Японія і Європа — 15), аграрна продукція, не зважаючи на великі інвестиції від 1970 року не поправляється, державний дефіцит в останній декаді зріс до 120 мільйонів доларів (в 1980 — 25), продукція аграрна і індустріальна в застой, 30 відсотків населення вергетус (70 рублів місячного доходу), 50 відсотків — 150 рублів, лише 20 відсотків — 250 і більше рублів, продукція харчів 25 відсотків, продукція харчів 60 30 відсотків, пропадає на полі, 98 відсотків в колгоспах, а 2 відсотків приватних дає 25 відсотків загальної продукції, 25 відсотків робочої сили загруднені у сільському господарстві (ЗСА — 3) дає пересячно половину продукції американської з одного акра землі, 20 відсотків колективних фарм, брак доріг для доставки збіж-

Появилася книжка

М. Демковича-Добрянського

Рим. — Цього року тут видана Українською Католічною Університету св. Климента Папи зашлюв з ерґі LXVII том, 172-сторінкова книжка Михайла Демковича-Добрянського п.з. „Україна і Росія“.

Книжку цю поділив автор на три частини: перша частина — „Генеза російського імперіалізму і методи її боротьби“, друга — „Можливість боротьби з російським імперіалізмом“, і третя — „Український внесок до розвитку російської культури“.

Вже самі заголовки цих частин вказують на ядро її, на її основний зміст. М. Демкович-Добрянський окреслює свою працю як „історичні нариси на теми російського імперіалізму“. Крім названих частин є ще додаток до книжки п.з. „Ненависть Бога“ (основи атеїзму Комуністичної партії Советського Союзу).

За книжкою — в ціні 15-ох дол. — можна звертатися на адресу: Universita Cattolica Ukraina, Via Di Bocca 478, 00166 Roma, Italia.

ПОДЯКА

У дні 30-го грудня 1988 року відійшла від нас, після важкої недуги, наша Найдорожча і Незабутня ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

ЮЛІЯ БЕЗСОНІВ

Цією дорогою складаємо нашу сердечну подяку передсім о. протопресвіта А. Селепні, настоятелів Церкв Пам'ятки Андрія Первозванного в С. Банд Бруку, Н. Дж. і о. Протопресвіта Б. Желєхінського, настоятелів церков св. Тройці в Трентоні, Н. Дж., за відслухання похоронних відправ та за зворушливі прощальні слова про Покійну.

Надзвичайна подяка найближчим Родні, Приятелям і усім, які взяли участь в похоронних відправах та висловили нам свої співчуття особисто, листово і телефонічно. Велика подяка В. Саленковій за переведення поминальної трізни.

Теплими словами прощали Покійну під час трізни слідуючі особи: О. Гасцька, С. Кравців і д-р В. Богданів, за що їм сердечне Спасибі.

Дякуємо усім, які в світлу пам'ять Покійної зложили щедрі пожертви на громадські цілі, усім, хто замовили Служби Божі за спокій душі бл. п. Юлії, як рівнож і тим, котрі прикрасили її гріб чудовими квітами.

Зокрема дякуємо близьким Приятелям, які через довгі роки давали вияви щирої приязні до Покійної своїми порадами і теплими словами через довгі місяці її недуги.

У пам'ять Покійної склали:

На УКРАЇНСЬКУ БІБЛІОТЕКУ ім. С. ПЕТЛЮРИ в Парижі: по 100 дол. — В. Безсонів, Л. Лазуренко, д-р О. І. Г. Статкевич; по 50 дол. — д-р В. Богданів, В. І. Саленко, К. І. О. Гуцул, І. Мухін і родина, Т. Безсонів-Бауман, В. Новотна; 40 дол. — Н. І. Савчук; 30 дол. — І. І. Хамуляк; по 25 дол. — І. О. Коен, Ю. І. О. Філіпов, К. Денисенко і Д. Матківська, д-р Б. Савченко, І. О. Беличенко, О. І. Федішин, Сестричтво св. Покрови в Банд Бруку, Б. Мельничук, І. О. Ратик; по 20 дол. — о. Б. Желєхінський, Г. Г. Добуш, Р. Річок, Н. Філіппів, Н. Пенеленська, д-р М. Косенко; по 15 дол. — проф. І. Корвицький, Т. Семчишин; по 10 дол. — І. В. Андрієвський, П. І. К. Мартін, І. Сердюк, К. Гончарів, Т. Турські, Д. Фурманець; по 5 дол. — О. І. В. Мінченко, В. Несенюк.

На цю ЦІЛЬ зложили рівнож шкільні ТОВАРИШКИ з УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ ГІМНАЗІЇ в Перемишлі:

по 50 дол. — В. Безсонів-Ортинська, Я. Клотис-Грабович, Г. Змієнко-Семчишин; 30 дол. — І. Зайчак-Яворська; по 20 дол. — Н. Поліська-Самойлів, С. Стецьків-Тисовська, С. Савчак-Дуда, М. Савчак-Охримович, О. Селезінка-Гасцька, Г. Загайкевич-Мельничук, І. Яремко-Хамуляк, С. Яремко-Орлик; по 10 дол. — Д. Бардаківська-Химич, М. Гробельська-Даниліш, С. Карпів-Левинська, Р. Лебедович-Навроцька, І. Ліщинська-Козак, І. Михайлишин-Райнер, Д. Мусійовська-Кузьмич, С. Струх-Лаб; 40 дол. — самостійно вислали проф. д-р М. Степаненко з дружиною.

Разом 1575 00 дол.

На АМЕРИКАНСЬКІ В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ

по 100 дол. — д-р П. І. д-р Ю. Стефанівський, В. Безсонів; по 50 дол. — С. І. Кравець, Т. Безсонів-Бауман; 25 дол. — д-р А. І. Р. Олварчик; по 10 дол. — К. І. П. Мартін, Т. Турські, Н. Данилюк, М. Позинський; по 5 дол. — В. Несенюк, О. І. В. Мінченко.

Разом 375 00 дол.

На ДЦ УНР

по 50 дол. — Т. Безсонів-Бауман, В. Безсонів; 25 дол. — П. Дзбенко; 20 дол. — О. І. В. Шандор.

Разом 145 00 дол.

На „ХОР БАНДУРИСТІВ В ДІТРОЙТ“

по 25 дол. — М. І. С. Чорний, В. Безсонів.

Разом 50 00 дол.

На „УКРАЇНСЬКЕ ПРАВОСЛАВНЕ СЛОВО“

по 25 дол. — А. Гривович, В. Безсонів.

Разом 50 00 дол.

На „ВИЗВОЛЬНИЙ ФОНД“

50 дол. — Д. Новаківська.

Разом 50 00 дол.

Загальні датки 2245 00 дол.

Всі пожертви в пам'ять Покійної ми переслали згідно з бажаннями жертводавців. А якщо через неможливість до жертводавців пропустили — просимо вибачення.

Ще раз глибоке спасибі.

Муж — ВОЛОДИМИР
Донька — ТАМАРА з Родиною

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН КОРАЗОН Акіно в неділю, 17-го грудня, видав наказ про негайну судову розправу над провідниками невідомого замаху на усунення її з посту президента країни. Цей невідомий замах, що відбувся на початку цього місяця за намовою деяких військових провідників, був одним з більш поважних цього роду спроб проти самої К. Акіно та її уряду.

ВІДХІД ВИДАТНОГО ДІЯЧА
ЯКОВА ГОМІНЮКА

Шановні читачі нашого довголітнього щоденника СВОБОДА! Хочу поділитися з вами своїми спогадами про життя, діяльність і відхід у вічність видатного діяча на українській евангельській ниві.

Батьки брата Якова Гомінюка — Василь і Марія — уродженці Київщини, прибули до Канади задовго до Першої світової війни і оселилися в м. Вінніпезі, Манітоба. Згодом вони переїхали до Кондей, Альберта, де 1903 року в них народився син Яків (всіх дітей було восьмеро). Він ходив там до школи, допомагав батькам у сільськогосподарстві, і там формувалися його характер та світогляд.

Але талановитий юнак не задовольнявся хлібробільським життям. Його вабила вища освіта. Тому 1938 року він поїхав до ЗСА, до Чикаго, де навчався у Північній Батистській Богословській семінарії, Північнозахідному університеті і університеті Лояла. За ці роки він здобув три ступені: бакалавра богослов'я (В.Д.), бакалавра точних наук (V.Sc.), і магістра гуманітарних наук з педагогічних наук (M.A.).

1946 року брат Яків одружився з сестрою Рутою, яка походила з багатьох нам відомої родини Шкула з Чикаго. Того самого року молоді подружжя переїхало до Саскатуну, Саскачеван, на духовну працю між українським народом. Український Евангельсько-Батистський Союз Західної Канади покликав брата Гомінюка на директорство Українського біблійного інституту, де мала вчитися і приготуватися молодь українського походження для проповіді Евангелії. Того самого року і почалося навчання в інституті.

Відтоді почалася інтенсивна й багатогранна діяльність Якова Васильовича. Тоді також виникли різні великі труднощі й перепони. Знайшлися навіть свої невідомі, підбурені і зрусофіковані люди, а також інші недруги, які чинили опір розвитку його діяльності і українській справі взагалі. Вони агітували, щоб інститут було названо „Русько-Український біблійний інститут“. Але брат Гомінюк був свідомий українське і не звертав уваги на такі савальні нісенітлиці.

Пізнавши інститут став осередком і колекцією духовного, освітнього і національного відродження української молоді. З ним пов'язані імена д-ра Ф. Синайя, д-ра І. Войтуха, д-ра І. Савчука, д-ра М. Синайя і багатьох студентів богослов'я (автор цих рядків також учився там і проповідував по радіо „Година Божого Слова“). Там кожного дня юрмилося багато молоді. Такий стан хвилював наше братство і бентежив недругів українського народу.

Хтось розумно висловився: „Песиміст бачить труднощі в кожній можливості, оптиміст бачить можливості в усіх труднощах“. І перед директором богословського інституту були великі труднощі, але він був оптимістом і бачив на обрії великі можливості для діяльності між рідним народом. Тому не дивно, що 1948 року почав радіонавчання „Година Божого Слова“.

Протягом 41-го року, кожного недільного поранку, брат Гомінюк читав свої жадібні радіослухачів християнським привітом „Слава Ісусу Христу“. Кожна радіопрограма починалася пісню-молитвою „Отче небесний, Боже могому, Ти потішитель, Дух правди Ти“.

Багато наших людей оселилися на широкі просторах канадських провінцій Манітоби, Саскачевану і Альберти, а також у сусідніх стейтах Монтани і Північної Дакоти. Чи ці люди були вдома, у лікарні, санаторії чи в подорожі, вони мали можливість слухати ці радіонавчання. А під час потих могому і синюватого, особливо для тих, хто жив на хуторах, „Година Божого Слова“ була церквою. Втомлені тілом і душею, наші поселенці заслуговували, мильувалися рідним українським словом, слівом рідних, хвилюючих мелодій і жили своїм безсмертним духом проповіддю із Святої Книги. Цим радіонавчанням друшю скріплювали духовно, а невручачи знаходили спасіння.

Брат Гомінюк був також засновником і директором Українського місіонерського і біблійного Товариства і української евангельської друкарні. Місіонерське товариство і друкарня були спрямовані на писання, переклад і видавання духовної літератури українською мовою. Згадаємо лише кілька творів, що були видані в цій друкарні: „Цар із дому Давидового“, „Дорога до Бога“, радіопроповіді „Слава Ісусу Христу“, „Збірник християнських пісень (863 пісень) тощо, а також дуже багато брошур і трактатів.

Ця трудолюбна людина також присвятила багато часу і зусилля для поправок і видання Нового Заповіту і Псалмів перекладу П. Куліша і їх розповсюдження по всьому світі, включно з Україною.

В цих друкарнях також був виданий Українсько-англійський словник для Саскачеванського університету компілюваний д-ром К. Г. Андрусішином.

Українське Місіонерське і Біблійне Товариство підтримувало фінансово місіонерів у Північній і Південній Америці, Європі і студентів Українського біблійного інституту в Обера, Міссурі, Аргентина.

Яків Васильович також редагував і видавав журнал „Українська Евангельська Нива“.

Діяльність на його багатогранну діяльність ретроспективно, ми можемо тільки дивуватися з великого обсягу його плодотворного життя. Нехай його творча епохальна діяльність буде для нас добрим прикладом і заохотою у служінні Богові і своєму нужденному народові!

Так, від нас відійшов наш брат у Христі, проповідник, учитель богослов'я, видавець, свідомий, видатний український батистський діяч.

Хоч проповідники Гомінюка нема вже між нами, але він ще і досі промовляє і служить нам ділами своєї активної віри.

Ми вдячні Богові, що сестра Гомінюк ще з нами і бере активну участь у розповсюдженні вищезгаданого літератури, особливо в Україні, та підтримує різні проекти фінансово.

Покинний залишив у смутку дружинку Рут, два сини, два дочки і вісім внуків. Похорон відбувся у батистській церкві в м. Саскатуні.

Дорогий брате, за Вашу велику посвяту і труд висловлюємо наше сердечне спасибі і до побачення, до зустрічі у небесних оселях!

Леонід М. Коровник,
голова християнського видавництва
„Дорога Правди“

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що 17-го грудня 1989 р. несподівано відійшов у Вічність на 73-му році життя

бл. п.

ІРЕНА ФЕДІВ
з дому ВАЦЬКІВ

ПАНАХИДА в середу, 20-го грудня 1989 р. в похоронному заведенні Литвині і Литвині в Юніон, Н. Дж., о год. 7-й веч.

ПОХОРОН в четвер, 21-го грудня 1989 р. з того ж похоронного заведення о год. 9.30 ранку до церкви св. Івана Хрестителя при Сенфорд аве. в Ньюарку, Н. Дж. о год. 10.30, а відтак на цвинтар „Hollywood“ в Юніон, Н. Дж.

Опечалена родина:

ВІЛЬМА і АВГУСТІН МАЛКОВИЧ
ВАСИЛЬ і АНДРІЙ ФЕДІВ з родиною
ближча і дальша родина в Америці і на Україні.

ЗАБАВКИ або ГРОШІ
для придбання ЗАБАВОК для ДІТЕЙ з ЧОРНОБИЛЯ

Збіркова Кампанія спонсорована РІДНОЮ ШКОЛОЮ
Даток на придбання українських книжок чи забавок приймається до дня 31-го грудня 1989 р.

Просимо висилати гроші чи виписувати чеки на:

UKRAINIAN SCHOOL
с/о NKM Associates
400 First Street, NW
Suite 821
Washington, DC 20001

30-го жовтня ц.р. відбулася ширша нарада Управи та місцевих членів Ради Українських Громадських Організацій Канади за Патріархальний Устрій Української Католицької Церкви. Нарада відбулася у приміщенні при церкві св. о. Миколая в Торонто, яка ще так добре пам'ятає тріумфальні відвідини бл. п. Патріарха Йосифа, Натхненника Патріархального Руху.

Нарада була відомою кількома важливими подіями вільному світі, а тим більше тому, що відбувається сьогодні в Україні. Прикінці вересня і на початку жовтня відбувся VI Синод ієрархії Української Католицької Церкви у Римі, безпосередньо після нього — 3-й з'їзд українських Католицьких Організацій Канади у Венкувері, а в часі XVI Конгресу Комітету Українців Канади у Вінніпегу відбувся свій VI з'їзд і Рада УГО Канади.

Про всі ці події інформували приватних голову РУГО, о. митрат Р. Ганкевич із Гамилтону, відомий сподвижник ідеї Українського Патріархату та діяч РУГО від його заснування в 1971 році, учасник усіх цих зібрань та подій.

Римський Синод був Синодом виключно Єрархії, а не всієї Церкви. Владика, які брали в ньому участь, зустрілися з представниками мирянства та Патріархальних Товариств, об'єдна

В очікуванні великих подій

них від 1974 року в Українському Патріархальному Світовому Об'єднанні. Іван Горчинський, редактор часопису „Нова Зоря“ із Чикаго та Голова УПСО та інж. Василь Колочин висловили погляди та побажання мирянства.

Та при нагоді Синоду прибули до Риму теж представники Патріархальних Товариств із Канади, ЗСА, Англії, Німеччини та Бельгії. Вони відвідали ватиканські установи та посольства країн свого перебування з проханнями підтримки справи легалізації Української Католицької Церкви.

Про з'їзд Українських Католицьких Організацій Канади, у Венкувері, вже широко звітувала наша преса. Побуваючи на ньому, Голова РУГО виконав окреме завдання — відновив діяльність Відділу Ради в цьому, найбільш висуненому на захід Канади, українському осередку.

Відбувся VI з'їзд у Вінніпегу 9-го жовтня ц.р. Звітували делегати із Гамилтону, Монреалю, Едмонтону, Саскатуна, Калгарі, із Вінніпегу, де працює після деякого застою, об'єднання можливості нового по

жвавлення. Дискусія після цього звіту зосередилася в першу чергу, на найбільшому конкретному завданні, завершеному виборі нової Управи

РУГО. Далі офіційно оформлено вступ РУГО в члени Конгресу Українців Канади. Вияснено деякі статутні проблеми. РУГО, як Рада представників українських організацій на усіх рівнях підтримує змагання за Патріархальний Устрій УК-Церкви.

Та найважливіша справа — це плани діяльності на найближчий час. Тут стверджено, що смерть бл. п. Патріарха Йосифа була дуже важким ударом для Патріархального Руху у всьому світі. Однак, Патріарх залишив нам свій Заповіт, у якому благав нас за яких обставин не відмовлятися від ідеї Українського Патріархату. Та й однодушний голос із Краю ставить безумовно цю вимогу, і це — найкращий доказ її активності. Однак, з хвилиною коли не стало харизматичної постаті Великого Патріарха, яка гуртувала коло себе вірних та надихала ентузіазмом, збільшилися непомірні обов'язки його послідовників. Безсумнівно правда про необхідність Патріархального Устрою для Української Католицької Церкви, а з нею добра всього народу, вимагає у наш час як глибокого теоретичного розпрацювання, так і поширення поміж найдалішими кутами нашого діаспороного громадянства.

Потрібне організаційне скріплення та посилення внутрішньої динаміки Патріархального Руху та його членства. Потрібні імпрези для вшанування визначних особистостей нашої церковної історії, доповіді, конференції, а перш за все — пресові кампанії.

Зроблено...

(Закінчення зі стор. 1)

Найголовніше завдання сьогоднішнього дня удержання патріархальних надбань у Римі — безпосередня допомога Українській Католицькій Церкві в Україні. Для цього існують сьогодні численні дороги, включно з приватними, через відвідувачів з України та туристів, які подорожують туди. На заклики української радіо-програми з Ватикану з України надходить багато прохань про висилку релігійної літератури, невеликий український римський центр не може просто фізично справитися з усіма цими запитаннями. Тут повинні вступити у свою роль Патріархальні Товариства. Подібні завдання виконує уже Канадське Релігійне Товариство „Св. Св. Софія“, „Хрест Тисячоліття“ при Торонтській Єпархії, до такої діяльності заохочує Світове Патріархальне Об'єднання всі Патріархальні Товариства світу. Однак, не так легко заспокоїти майже півстолітній голод п'яти мільйонів людей, який є знаком живучості та духовного здоров'я нашого народу.

Завдання наші ще збільшаться коли наступить очікувана легалізація. Оновлення парохій, вивинування відновлюваних церковних інституцій вимагатиме величезних вкладів, грошей, труду й любові. І завдання їх лежать власне на нас, на тих, що їх Господь пооблагословив всіма можливіми силами та матеріальними достатками.

У цьому настрою великих надій та готовності зустріти їх сповнення належно закінчилась ширша нарада РУГО.

Л. Х. Шур

Вечір в користь

Українського Музею

З ініціативи 113-го Відділу США в Нью-Йорку 21-го жовтня ц.р. в Рамата Інн в Іст Гановері, Н.Дж. відбувся вечір „Монте Карло“. Метою цього вечора було придбати фонди на будову Українського Музею в Нью-Йорку.

Думка зорганізувати вечір вийшла від Ліді Білоус та Зірки Бернадін-Галло, які очолили комітет імпрези. Христини Шох, яка зайнялася розповсюдженням квитків, та Оля Левіцька, яка доклала багато зусиль, щоб здобути якнайкращі виграші-нагороди. А було їх доволі, бо аж сто! Всі членки Відділу доклали багато праці, щоб імпреза пройшла з успіхом.

Програмою вечора вміло та з гумором проводив Северин Палидович, який заохочував гостей брати активну участь у іграх. Для тих, які ніколи не були в казино в Атлантик Сіті чи Лос Вегас, були спеціальні столи, де круп'єри показували як грати, а початківці випробували свої новонабуті вміння та шаста в газардних іграх. Ці проби столи були такі успішні, що в короткому часі годині було знайти при них вільне місце.

Гості мали змогу користуватися спеціальною „зничкою“ — закупити два жетони за одного долара. Так кожний учасник вечора міг стати „гемблером“.

У розпродажі жетонів допомагали молоді, меткі та симпатичні пластунки, членки 14-го старшопластунського куреня „Спартанки“. Без їхньої співучасті вечір не мав би успіху.

Присмемо було зауважити на залі молоді, яка гарно й весело проводила час. Треба теж підкреслити присутність багатьох символічних але життєрадісних сеньйорів.

Добірна оркестра „Чарівні очі“ зі Стемфорду додала забави темпа й створила добрий настрій. Елегантні сукні жінок та вечірній одяг мужичин причинилися до культурної атмосфери вечора. Новозбудована зала Рамата Інн була зі смаком прикрашена і підходила до цієї нагоди. Під час вечора обслуга готелю розносила смачні закуски. Гості прийняли ентузіастично стіл із домашнім печивом, про яке подбали членки Відділу та їхні знайомі.

Підприємство союзняки заставили своїх чоловіків та приятелів Відділу виконувати обов'язки круп'єрів при столах до ігор. Вони виконували своє завдання вміло та з захопленням. За

те їм належить признання й подяка.

Під час вечора проголошено виграші, між якими найбільш вартісні були: перший виграш — поїздка та перебування двох осіб в Ріо де Жанейро. Виграш уфундував Богдан Мисько; а виграш Олег Мисько; другий виграш — подарунок летунська лінія „Пан Америкен“ — два квитки до будь-якої місцевості, яку обслуговує згадана лінія. Виграш Володимир Прохоронко; третій виграш — два квитки до Лійону у Франції подарувала „Америкен Ейрлайнс“. Цей виграш здобув Ірина Коваль; четвертий виграш — перебування для двох осіб в готелі три ночі в Мадриді та три ночі в Коста де Сол в Еспанії. Це подарунок фірми „Іберо Травелс“; п'ятий виграш уфундувало подружжя д-р Юрій і Арієта Барановські. Це один тиждень вакацій у їхньому домі в Савт Веніс на Флориді.

Було ще багато інших вартісних виграшів, які могли здобути не тільки ті, що брали участь у „газардних“ іграх. Комітет подбав теж про інших гостей, даючи їм нагоду закупити льоси на цінні виграші — поїздки, кришталі, бандури, книжки тощо.

Дуже успішним було льосування, т.зв. „Дерево щастя“, де кожний міг здобути вартісний виграш: парфуми, серветки, книжки та інше.

Княжиз дарунків в сумі однієї тисячі доларів склали два подружжя Василь і Стефанія Бабі та д-р Зенон і Надія Матківські.

Присмемо підкреслити факт, що багато неукраїнських фірм вноулі зацікавлені та зрозуміли ваги Українського Музею й не відмовилися уфундувати згадані вартісні виграші.

Під кінець вечора голова Українського Музею Марія Шуст та голова 113-го Відділу США Ірена Стецьків подякували гостям за участь в імпрезі, а членкам і добровольцям за жертвенну працю та створення доброго настрою. Це причинилося до успіху вечора.

Коли третій години ранку задоволені гості розходилися додому, а членки Відділу із задоволенням кінчали працю. Всі вони були свідомі, що їхній труд не пішов марно і що гармонійна співпраця членства довела до позитивних наслідків, задовольнила гостей та принесла користь Українському Музею в Нью-Йорку.

Дзвінка Бриквич

на міжпровінційну онтарію і Українською ССР про поширення економічних і торговельних зв'язків. Офіційне відкриття конференції включало відчитання привітів від Ради міністрів УС-СР і канадського посла в Москві, який через хворобу не міг прибути особисто, коротке слово міністра промисловості, торгівлі і технології провінції Онтаріо Монті Квінтера та привіт посла Володимира Бровченка від імені очоленого ним Товариства „Україна“ для культурних зв'язків з українцями за кордоном, яке підготувало мистецьку програму для канадських гостей. У своєму короткому слові українських поетів заявив, що учасники конференції з'їхалися в Києві для того, щоб розглянути як через економічно-торговельні зв'язки можна буде створити „краще життя для Канади, для Союзу і для нашої рідної України“. Його гадку про необхідність удержання української мови присутні привітали довгими оплесками.

Ділову частину конференції розпочато загальним оглядом економіки України. Її структуру, сильних і слабких сторін, конкурентноспроможності. Заступник директора Інституту народного господарства при Академії Наук УССР Олег Білорус у своєму виступі підкреслює, що „стара економічна система не могла, або не хотіла, поставити в центрі уваги людину“. І так, коли йдеться про сильське господарство, „дійсний господар ще не повернувся на землю... а лозунг французької революції — земля тим, хто її обробляє — ще не зреалізовано“. Не можна було не звернути уваги на те, що український академік, і деякі інші промовці з союської сторони, говорячи про СССР уживали термін „федерация“, в якій Україна — за словами проф. Білоруса — „повноправний член“.

До проблем української економіки Білорус зарахував так званий еміграційний фактор, себто те, що багато мешканців інших республік, досягнувши пенсійного віку, переселяються в Україну, що причиняється до старіння робочої сили. Інші проблеми, це — експорт енергії поза межі республік, незбалансованість між важкою промисловістю (високорозвиненою) й легкою, орієнтованою на споживача (недорозвиненою).

Професор Торонтонського університету Василь Калимон, виступаючи від канадської сторони, підкреслює необхідність децентралізації союської економіки і усунення перешкод на шляху до здійснення спіль-

них проєктів і розвитку торговельних стосунків. А що найважливіше, на погляд проф. Калимона, це реформа цін, яка дала б вільно діяти силам пропозиції і попиту. Саме несправедливі економічні дієвості штучні ціни викликали корупцію і зловживання з боку деяких кооперативів, сказав проф. Калимон: Реалістичні ціни, заявив він, покладуть край довгим чергам пред крамницями. Необмінність карбованця, про дождував він, обмежує більшість економічних зв'язків до бартеру, отже необхідність створити новий, „твердий“, карбованець. Далі, необхідна реформа системи зарплатень і повернення до приватної власності землі. Це — заявив канадський професор вимагало б розв'язання колгоспів, але призвело б до зниження цін на приватному ринку, задоволення попиту і скорочення імпорту.

На сесії на тему „Торговля з Україною“ представник Міністерства закордонних економічних зв'язків Валерій Кравченко вказав на те, що Франція, яка своєю територією і кількістю населення дорівнює Україні, експортує в шість разів більше. Що гірше, 75 відсотків експорту з України є сировина, що підкреслює в першу чергу неконкурентноспроможність українських підприємств. На погляд В. Кравченка, головна проблема є брак зацікавлення з боку продукції, бо вони одержують дуже мало з прибутків з того, що експортують. Зміна в напрямку більш демократизації в Союському Союзі повинні привести до того, що і продукція мотимуть сказати своє слово, коли йдеться про накреслення експортної політики України. В цій політиці, продовжував доповідач, слід відійти від орієнтації на сировину, сприяти підвищенню технічної якості. Головне дотеперішнє досягнення, це те, що, за словами В. Кравченка, „покінчено з ерою несправності участі українських підприємств в експортно-імпортерських операціях“.

Американський адвокат Артур Джордж, який очолює московське бюро найбільшої в світі адвокатської фірми Бейкер Енд Мек-Кенсі, відтак з'ясував, що декретні щодо створення спільних підприємств, та законопроекти в цьому питанні, що саме тепер розглядаються. А. Джордж, який є співзаступником книжки під назвою „Спільні підприємства в Союському Союзі: закон і практика“, також говорив про практичні міркування, які дають відповідь на основні запитання: чи спільний проєкт задовольняє інтереси обох сторін.

Службовець торговельного відділу канадського посольства в Москві Андре

Появився...

(Закінчення зі стор. 1)

ною енциклопедією — значить робота ніколи не кінчається.

З цією ціллю, на думку нашого гостя, кінцем є втримувати науковий осередок у Сарселі, де міститься величезна бібліотека і де від років працюється населення над енциклопедичними даними. Правда, багато із сарсельських мешканців вже перенеслися у кращий світ — каже д-р А. Фіголь — але все ж праця ЕУ тісно зв'язана із ім'ям Сарселю.

Тут заважав голова Фундації Приятелів ЕУ, В. Баранецький, що саме ця Фундація вже четвертий рік підтримує український науковий осередок в Сарселі своєю фінансовою допомогою.

Бенуа зазначив, що останніми роками окремі канадські провінції підписали меморандуми порозуміння з окремими союськими республіками, що заохочує канадських підприємців поширювати торговельні зв'язки, бо вони знають, що їх підтримує їхній уряд.

Далішні виступи стосувались таких тем, як різні аспекти процесу створення спільного підприємства, роль Закордонного економічного банку УССР в розвитку закордонної торгівлі і створенні спільних підприємств, та митні правила. Пополудні 4-го жовтня почалася праця у чотирьох ділових секціях — охорони здоров'я; агропромислова; харчова промисловість; легка індустрія, технологія; енергетика, інженерні науки, технологія. Учасники конференції зійшлися разом згідно з своїми зацікавленнями і обговорювали спільні проблеми, обмінювалися інформацією, домовлялись про майбутні проєкти.

Останній день конференції був присвячений праці у двох секціях — будівництво (готелі), туризм, і консультативні послуги, право, фінансування; також зведено підсумків та закрито.

Хоч конференція пройшла під знаком загальної згоди і в атмосфері співпраці і взаєморозуміння, чути було також і голоси занепокоєння. І так, демонстративний адвокат Андрій Семотюк поставив запитання, чи є задоволення, що Союський Союз дійсно перетворюється в країну, в якій панує закон, а не та сваволя, яка останніми десятиліттями призвела до репресій правозахисників і придушення руху за людські і національні права. А голова конференції проф. Гаврилишин оголосив, що деякі учасники зустрічі висловили стурбованість з приводу подій, що мали місце у Львові в нещодавній, 1-го жовтня, коли міліція і внутрішній війська спеціального призначення здійснили кривавий погром над учасниками мирної маніфестації з нагоди Дня Львова. Голова канадської делегації Б. Онішук вже наступного дня після програму порушив цю справу з заступником голови Ради міністрів УС-СР Віктором Урчуким, а відтак на прийнятті, влаштованому канадським послом, поінформовав про це представників канадського уряду. Перед церемонією підписання меморандуму порозуміння між провінцією Онтаріо і Україною Б. Онішук і проф. Гаврилишин знову порушили справу погрому з Урчуким, який сказав, що вже створено комісію для розгляду львівських подій і на їх же прохання, обіцяв особисто розглянути цю справу. Заступникові голови Ради міністрів довелося коментувати її ще раз під час інтерв'ю торонтонської телевізійної станції канал 47. Дуже гостро на вістку про погром у Львові zareгував міністер з Онтаріо Монті Квінтер, який, до речі, жив.

Канадська делегація, прибувши до Львова 10-го жовтня, висловила свою стурбованість цими репресіями чільним представникам міських і обласних органів управління.

Канадські бізнесмени українського роду повернулися додому з незабутніми враженнями з відвідин землі своїх предків, а не один поїзд з собою і контракти про майбутню економічну і торговельну співпрацю.

а жертводавці знаходяться в ЗСА і Австралії доволі численно, а Фундація планує фінансувати і далішні плани ЕУ. Рівночасно, інформус В. Баранецький, Фундація разом із Науковим Товариством Шевченка в ЗСА фінансує видання Енциклопедії в діаспорі, як головним редактором є, як відомо, проф. Василь Маркус, а перший том її „Українці в Австралії“ появляється вже в наступному році.

Все це великі і коштовні задуми і тому наші гості надіються на ширшу моральну і матеріальну підтримку цілої української громади, яка мусить доштовувати важливість такого неспоступного доводника, який є українська енциклопедія.

На закінчення цієї інформаційної гостини д-р А. Фіголь просить нас подати до відомої передплатників ЕУ2, що тепер розсилається цій енциклопедії десятирічній том, а ті, що не передплатили можуть його замовити у Сарселі за ціну 35 дол., додаючи кошти пересилки. Також є ще на складі обмежена кількість комплектів ЕУ2 в ціні лише 500 дол.

ШКІРНИ

НЕДУГИ

РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ

ХВОРОБИ

ЗАБИГИ ПРОТИ ВТРАТИ

ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM

BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ

ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської

дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. 57th & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациєнти приймаються тільки

за домовленістю.

Можете знайти нас скоро

в YNEX Yellow Pages.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛІДИ (касетки — платівки). ВИСЛАЄМО ПОШТОЮ.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в BRONX, BROOKLYN

NEW YORK, OKOLICAH

ЛІУС НАЙПРО — директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey

Також займаємося похоронами

на цвинтарі в Бавнд

Брукліні, перенесенням тілних

Останків з різних країн

світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.Y. 07083

(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на

цвинтарях св. Андрія в Бавнд

Брукліні, св. Дуга в Гемптонбур-

гу, та інших

ВІДОМА СПІЛНА

ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — українець

ВОЛОДИМИР

БІЛАНСКИЙ

К. М. КАРДОВИЧ

О. ПОБАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу

з 10:00 до 5:00 год.

в неділю від 10:00 до 4:00 год.

На бажання даємо вигідні клієнтам

додатки замість до Вашого

дому з проєктами й порадами.

Добра нагода для мешканців стеїту, котрих відвідують члени родини з України.

Найбільше комерційний товар на Україні це магнетовіди на магнітній стрічці: PAL — SECAM, SHARP, PHILIPS, PANASONIC, GRUNDIG, SONY, TOSHIBA, HITACHI, AKAI, JVC у нас на складі, а також двокасетні магнетофони тих самих марок.

Масмо кіно-камери на всі системи. Забезпечимо посвідкою, яка звільнить від мита. Адреса:

OHIO EXPORT CORP.
6089 State Road, Cleveland, Ohio 44134. Tel.: (216) 884-1738